

ولیعهد سعودی به دنبال بهانه‌ای برای برکناری فرمانده پرنفوذ گارد ملی عربستان

خیز بن سلمان برای حذف متعب

صفحه ۱۵

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.09 ■ No.2204 ■ Wed.Jul.12, 2017 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۸ سال و ۲۱۶ روز گذشت

روزنامه صبح ایران

حسن روحانی درباره حمله موشکی سپاه به مقر داعش در دیرالزور سوریه:

موشک‌ها را دولت ساخت!

صفحه ۲

چهارشنبه ۲۱ تیر ۱۳۹۶ ■ ۱۲ شوال ۱۴۳۸ ■ ۱۲ جولای ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۲۰۴ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

تیتروهای امروز

سفر میانجیگرانه وزیر خارجه آمریکا به دوحه نیز جلوی وخامت بحران شیخ نشین ها را نگیرد

قطر:

از شورای همکاری خارج می‌شویم

صفحه ۱۵

روایت حسین امیرعبداللّه‌یان از فرار خاندان بارزانی پس از حمله داعش به اقلیم کردستان

سلیمانی شجاعانه

اربیل را نجات داد

صفحه ۲

گزارش سیف درباره وضعیت سپرده‌گذاران مؤسسات مالی، نمایندگان را قانع نکرد

اولتیماتوم یک

هفته‌ای مجلس

به بانک مرکزی

صفحه ۳

اختصاص امکانات

درمانی سپاه برای

کودکان پروانه‌ای

صفحه ۲

رئیس کمیته امداد از ارائه ۲۱۰۰ میلیارد تومان وام قرض الحسنه اشتغال خبر داد

۵ هزار وانت

برای مددجویان

صفحه ۴

روزنه

خطر «قفل شدگی»

ایران

■ مهدی خاتعلی‌زاده ■

«بین‌الملل‌گرایی نئولیبرال» یک جریان فکری در فضای روابط بین‌الملل است که قائل به اعمال قدرت سیاسی از طریق ابزارهای اقتصادی است؛ یعنی پوشاندن چهره زشت «استعمار» با هدیه زیبایی «توسعه».

در این رویکرد، کشورهای جهان – بویژه آنهایی که دارای بافت اندیشه‌ای مستقل هستند و الگوی تدوین شده‌ای برای مدیریت جهانی برخلاف نظم مصنوعی حاکم دارند – ابتدا باید تحت عناوینی نظیر قراردادهای اقتصادی و اجتماعی که با هدف توسعه و شکوفایی اقتصاد آنها امضا می‌شود، با ساختار نظام جهانی هماهنگ شوند و اصطلاحاً خود را به اقتصاد جهانی «قفل» کنند.

پس از گذشت چند سال و گره خوردن منافع اقتصادی این کشورها به همراهی با قدرت‌های بزرگ، نوبت به تنظیم رویکردهای سیاسی می‌رسد؛ یعنی اگر در یک موقعیت خاص، کشوری تصمیم بگیرد یا سیاست‌های قدرت‌ها مخالفت کند، زیرساخت‌ها و دستاوردهای اقتصادی خود را در خطر ببیند و چارهای جز تبعیت از طرف مقابل و همراهی با آن نداشته باشد.

نمونه دقیق اجرای این سیاست را می‌توان در ۲ کشور هندوستان و برزیل مشاهده کرد. هند که سودای تبدیل شدن به قدرت اقتصادی جهانی را در ذهن می‌پروراند، در سال‌های اخیر تبدیل به یک تابع بی‌چون و چسرای غربی‌ها شده است و برزیل هم که پس از اندکی توسعه اقتصادی تلاش کرد استقلال سیاسی خود را نیز حفظ کند، با فشار سیاسی آمریکا در گیر یک کودتای پنهان شد.

این مقدمه را باید ضمیمه «برجام» دانست؛ توافقی که عنوانی هسته‌ای داشت اما ماهیت سیاسی آن حالا در این ایام که قراردادهایی با شرکت‌های خارجی در تهران در حال امضاست، مشخص‌تر از همیشه شده است. از همان روزی که نام IPC یا مدل قراردادهای جدید وزارت نفت در فضای خبری کشور مطرح شد، تا همین امروز که قرارداد گازی با شرکت فرانسوی توتال امضا شده، موافقان و مخالفان فراوانی در انتقاد یا حمایت از آن سخنانی را بیان کرده‌اند.

ادامه در صفحه ۵

در اطلاعیه داعش در شهر تلعفر عراق اعلام شد

تأیید هلاکت ابوبکر البغدادی

صفحه ۱۵

وسط جنجال‌ها به این «نظر سنجی» هم توجه کنید!

■ مسعود فروغی ■

آیا دمیدن بر آتش دعوای‌های سیاسی سخیف و بدتر از آن حمله به نهادهایی مثل سپاه، آن هم در اوضاع کنونی منطقه که شاهیت «امنیت» به آرزوی کشورها تبدیل شده، توانی برای دولت می‌گذارد تا برای «تغییرات اساسی» کاری کند؟ آیا با سپاه و سفید کردن بدنه کشور که حداقل ۱۶ میلیون آنها به رقیب دولت فعلی رای دادند، می‌توان امیدی به انجام ماموریت حیاتی دولت روحانی داشت؟ در نظرسنجی آن رسانه نزدیک به دولت از اقتصاددان‌های برجسته علاوه بر مورد بالا «سازمان برنامه و بودجه» به مدیریت «محمدباقر نوبخت» خبری که خودش ضریب کمی در آن رسانه داشت. جالب‌تر اینکه ۱۸ درصد باقیمانده هم خواستار تغییرات کمتری شده‌اند، یعنی حتی یک نفر هم تیم فعلی را نمی‌پسندند. شاید به قول صادق زیباکلام که گفته بود فعالیت‌های انتخاباتی‌اش در باطن روحانی نبوده، بلکه فقط قصد داشته رقابتی وی رای نیاورند(!) شرکت‌کننده‌ها در نظرسنجی اقتصادی‌اخیر هم فقط خواستار حفظ رئیس‌جمهور در تیم اقتصادی دولت شده‌اند! هر چند معنای نظر قاطعانه ۸۲ درصدی «اقتصاددان‌های برجسته» برای «تغییرات گسترده» در تیم اقتصادی دولت روحانی «شکست قطعی» در اصل‌ترین ماموریت دولت است اما آیا دست فرمان فعلی دولت نشانه‌ای از لزوم این تغییر را نشان می‌دهد؟

در دومین سالگرد امضای توافق هسته‌ای برجام که دیگر «هوزاد» هم نیست، دولت روحانی در آزمون اقتصادی به اذعان کارشناسان شکست خورده؛ شاید به همین دلیل است که «همیاران سیاسی» و «تندکردن فضا» را از دستور کار خارج نمی‌کنند، هرچند این مسیر همانطور که آینده نشان خواهد داد نه برای روحانی «آب» می‌شود نه برای مردم «نان».

www.vatanemrooz.ir

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲

پیامک خوانندگان

۱۰۰۰۲۳۳۱

تهدید تولید ملی

0 107354 683291

خرید کالای خارجی؛

حج با کدام تدبیر؟

■ حسین قدیانی ■

«حج» آنقدر فریضه هست که به صرف این دلیل و آن دلیل، نتوان آن را تعطیل یا تعلیق کرد ولی چه کنیم وقتی شمار ادله فزونی می‌گیرد؟! خوب است اما تا تنور بحث گرم نشده، یادآوری کنم باری پیش از حج و باری پس از آن، اولی در «کیهان» و دومی در همین «وطن‌امروز» در لابه‌لای سطور ۲ متن مستقل اما همسو، به شبهه جماعت منورالفکری پاسخ دادم که هنگام آتش‌زدن پول و سرمایه مملکت در سواحل نخنما و خز فلان تالیا، هیچ متوجه وجود فقر و فقیر در کشور نیستند لیکن خدا نکند که موسم حج فرا رسد یا حتی هنگامه محرم و نذری ملت! در آن ۲ متن نوشتیم که آنچه مغل مبارزه با فقر و رسیدگی به فقر است، پاسداشت کنگره عظیم حج نیست که نمایش شکوه وحدت مسلمین گرد کعبه مقدس و مظلوم هم امری واجب و بلکه ناظر بر اوضاع روزگار، از واجب‌ترین‌ها و حیاتی‌ترین‌هاست؛ تنها باری و تنها جایی که مسلمین می‌توانند از همه جای دنیا، یکدل و یک‌رنگ و دوشادوش، همدیگر را ببینند و ضمن سر دادن ندای توحید و فریاد برائت، از نزدیک با آلام و آمال خود آشنا شوند! و در بعد فردی نیز آنجا که حاجی در مناسک حج که تماماً فلسفه‌اش عبور از خود است، در ساده‌ترین لباس ممکن از تعلقات گذر می‌کند، اتفاقاً اوست که راحت‌تر از همه دستگیر محرومان خواهد بود. در آن ۲ متن به خوبی توضیح دادم که باید از غیر ضرورها و غیر واجبه‌ها و ضد تدبیرها و سوءمدیریت‌ها و بخوربخورها کم کرد و به فقر داد، نه اینکه ضرورتی را معطل ضرورت دیگر کنیم! این چند خط را نوشتیم بدان امید که حتی یک مخاطب هم فکر نکند واقف به اهمیت فریضه حج نیست! و هر چند به سبب چینش کلی متن و همصدایی بیشتر خواننده و رعایت قواعد ژورنالیسم، بهتر بود از آن صرف‌نظر می‌کردم اما اول خدا را و بعد هم همین سطور گذشته را شاهد می‌گیرم که در این متن، هدفی جز بیان حق ندارم! الغرض! امسال، فرستادن ملت را به عربستان، امری بخردانه نمی‌دانم و با این اوضاع موافق اعزام مردم به شبه‌جزیره نیست! الباقی متن را اما جهت فهم بهتر، نکته‌او می‌نویسم.

۱- به رغم تصورات، آنقدری که در حج، دولت دخیل است، اصل حاکمیت، دخیل نیست! عمده امور حج در سازمان حج و زیارت اتفاقا دست دولت است! قبلاً هم اینگونه بود؛ الان هم اینگونه است! آنچه حاکمیت و مثلاً جایی مثل بعه در آن نقش دارد، عمدتاً امور معنوی و فرهنگی و شرعی حج است و الا جایی مثل «سازمان حج» زیرمجموعه «وزارت ارشاد» یا جاهای دولتی دیگر، اصلی‌ترین تکالیف اجرایی را در این‌باره بر عهده دارند! با این حساب، سوال از دولت محترم این است که چرا سکوت؟! آیا قرار است سکوت گوش‌خراش ۲ سال گذشته مثل قبل ۵۰۰ شهید، باز هم تکرار شود؟! آقای روحانی! آقایان! حتماً باید فاجعه‌ای مثل جنایت قبل رخ دهد که شما بلکه متنبه شوید؟! یعنی عربستان، اینقدر دوست و برادر شمامت که باز هم خلق‌الله را دست جماعتی بپرید که اندک مسؤولیتی در قبال جان حج‌گزار ندارند؟! عجباً که نام دولت‌تان «تدبیر» است اما در اوج بی‌تدبیری، شاهد گوش‌خراش‌ترین سکوت ممکن توسط شما هستیم! حتماً باید حادثه مجددی رخ دهد؟!!

۲- شاید بگویید که ما با سران عربستان جهت حفظ کرامت و امنیت حاجیان خود به توافق رسیده و از ایشان تضمین گرفته‌ایم! ممکن است بپرسم دقیقاً با کدام دولتمرد سعودی؟! «بن‌نایف» را می‌فرمایید؟! او که اصلاً معلوم نیست الان کجای عربستان هست! و فی‌الواقع یکی باید به داد امنیت و کرامت خودش برسد!

۳- وقتی دربار بوزینه‌بازان سعودی تا این حد متزلزل است که هر روز اخبار تزلزل در رسانه‌های دنیا مخابره می‌شود؛ امروز، سومی علیه دومی قیام می‌کند و فردا دومی علیه اولی، و هیچ ولیعهدی به هیچ عهدی پایبند نیست، حکم تدبیر چیست؟!!

۴- وقتی قبیله سعودی، به استناد آنچه با «قطر» کرد، حتی به متحدان خود هم رحم ندارد و به استناد آنچه مثلاً این روزها در «عومیه» می‌کند، حتی به مردم خود هم رحم ندارد، حکم تدبیر چیست؟!!

ادامه در صفحه ۵